

יאנג לין

שני שירים

מכתב של גולה

אתה לא כאן עקבות העט האלה
 שרק נכתבו, ושהסופה גלגלה והעיפה
 ריקים כמו צפור מתה שחגה מסביב לפניך
 הירח המשתתף בלוייה יד אחת שבורה
 הופך את ימיה לאחור
 הופך את הדף החסר שלך
 שאתה כותב ובו בזמן
 יודע להעריך את מה שאתה עצמך השמטת

כמו קול עצמותיו המפצצות
 של מישוהו אחר שירקו בלאחר יד לפנה
 כמו קולם החלול של מים מתחככים במים
 שמתחלף בלאחר יד לנשימה
 מתחלף לאגס כך שאיש לא נראה
 הגלגלות על הרצפה הן כלין אתה
 מזדקן בליילה בין שורות הסימניות
 השיר שלך עובר את העולם בהחבא

ראי

אלו יכלה הממשות להתחיל מאשליה
 זכוכית היתה הנוף היחיד
 דלת נפתחת קול של אשדות כספית

אחרי פתולים של יום
יום נוסף בכרית עם הלילה
נפתח בריסים מתחת לירח
לאבני המרצפת העגלות גון צהבהב של שטרות חוב

חדר בתוך חדר
מכירה פמבית מתנהלת בלי קול
עין ודיוקן חצי גוף מחליפים צפיות מרעלות
נמלים זוחלות בקמטים השבורים בזוית הפה
עשבים שוטים צומחים פרא
רודפים אותן עצמות יבשות במעמקי עור
ואדמה כמו נחש מתכווץ לשנת חרף
הדם יער של עלים אדמים רוחשים
על כל הארה מיתה

בצה של זכוכית צפור בספית מתעופפת לרגע
גופך רוכן פניך מתקשים מתאבנים
המבוך שפורשות השנים גורמות לך עצמך ללכת לאבוד

אנחנו נסחפים מתחת לארץ מתחת לקו האפק
פותרים לרוחה שתי עינים
מסתבכים בארבע גפינו כמו דגים
עוברים במפתח של גשר העולם תלוי גבוה מעל לראשינו
את זה שרואה את עצמו
את זה צריך להחיות למעצבה

מסינית דן דאור